

Arrest

nr. 307 408 van 28 mei 2024
in de zaak RvV X /

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. BERKMOES
Amerstraat 121
3200 AARSCHOT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 2 november 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 3 oktober 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 7 november 2023 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de syntheseseminarie.

Gelet op de beschikking van 22 april 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. BERKMOES verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

Artikel 39/81, vijfde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat de verzoekende partij, die daarom heeft verzocht, over een termijn van vijftien dagen beschikt om een syntheseseminarie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

De verzoekende partij diende tijdig een syntheseseminarie in.

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de Vreemdelingenwet doet de Raad uitspraak op grond van deze syntheseseminarie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

Een wetsconforme synthesesemorie vereist in beginsel een samenvatting van de middelen. Een loutere herhaling van of een verwijzing naar de oorspronkelijke middelen kan niet volstaan in de synthesesemorie, tenzij de verzoekende partij haar middel of middelen wenst aan te houden en daadwerkelijk wenst te repliceren op het verweer dat in de nota met opmerkingen wordt gevoerd. Dan kan de verzoekende partij binnen de in de wet gestelde termijnen vragen om een synthesesemorie in te dienen en daarin haar middel of middelen hernemen, al dan niet in verkorte vorm, en aanvullen met de gewenste repliek (cf. RvS 10 november 2015, nr. 232.853; RvS 20 oktober 2015 nr. 232.610; RvS 16 september 2014, nr. 228.376). De meerwaarde van de synthesesemorie ligt er precies in dat "het de verzoekende partij toelaat om bepaalde middelen niet meer aan te houden en het haar de mogelijkheid geeft te repliceren op het verweer tegen de middelen die zij wel wenst aan te houden zodat zij de middelen samenvat om de taak van de vreemdelingenrechter in complexe zaken te verlichten", wat bijdraagt tot de verkorting van de asiel- en migratieprocedure" (*Parl. St. Kamer*, 2012-13, nr. 53-2572/002, 6-7). De doelstelling is dus de procedure te vereenvoudigen en te versnellen.

Indien een verzoekende partij niet wenst te repliceren op het verweer dat in de nota met opmerkingen tegen haar middelen wordt gevoerd en evenmin voornemens is bepaalde middelen of onderdelen uit het verzoekschrift te laten vallen, kan zij volstaan met de mededeling binnen de acht dagen na de kennisgeving door de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van de neerlegging van het administratief dossier dat zij geen synthesesemorie wenst in te dienen. Indien een verzoekende partij in die omstandigheden toch vraagt om een synthesesemorie in te dienen en zij zich vervolgens in die synthesesemorie beperkt tot het loutere herhalen van de middelen uit het verzoekschrift, handelt zij dilatoir. Op die wijze verlengt zij immers nodeloos de behandelingsduur van haar zaak en vergroot zij de administratieve last voor de partijen en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (cf RvS 10 april 2014, nr. 2 2 7 . 0 8 0) .

De Raad dient dus te onderzoeken of de synthesesemorie al dan niet een loutere herhaling vormt van het middel of de middelen in het verzoekschrift, en indien dit het geval is, of de eventuele aanvulling ervan als een werkelijke repliek op de nota met opmerkingen kan worden beschouwd.

In casu wordt vastgesteld dat de verzoekende partij in haar synthesesemorie de middelen uit het verzoekschrift volledig woordelijk herneemt. Dit kan uiteraard niet worden beschouwd als het samenvatten van de middelen in de zin van artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij voegt in haar synthesesemorie wel het volgende toe:

"2.4. Standpunt verwerende partij in 'nota met opmerkingen'

9. In haar nota met opmerkingen doet verwerende partij niet meer of niet minder dan het standpunt van de bestreden beslissing te herhalen."

De Raad wijst erop dat de verzoekende partij niet kan worden gevolgd waar zij betoogt dat de nota enkel het standpunt van de bestreden beslissing herhaalt. Er wordt immers wel degelijk geantwoord op de grieven die in het verzoekschrift werden uiteengezet. De uiteenzetting onder punt 2.4 kan dus geenszins worden beschouwd als een werkelijke repliek op de nota.

Ter zitting geconfronteerd met deze vaststelling, stelt de raadsvrouw van de verzoekende partij zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

De Raad kan alleen maar vaststellen dat geen wetsconforme synthesesemorie werd ingediend en dat de verzoekende partij geen argumenten heeft bijgebracht om daar anders over te doen denken. Het beroep moet worden verworpen.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend vierentwintig door:

A. WIJNANTS, wnd. voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS